

سیده آذر حجازی

مدیر دبستان، گلوگاه، مازندران

مدرسه زیبا، آرزوست

وابسته به مادر را در مدرسه تجربه کرده‌اند. من نیز از این قاعده مستثنا نبوده‌ام و با موارد فراوانی از این قبیل مواجه شده‌ام که یکی از آن‌ها دانش‌آموزی در پایه اول سال تحصیلی گذشته به نام هدیه بود. او وابستگی بیش از حد به مادرش داشت. روزهای آغازین سال تحصیلی را با حضور مادرش در حیاط مدرسه و کلاس سپری می‌کرد. با گذشت ۴۰ روز از شروع سال، از مادرش خواستم فردای آن روز، بعد از آوردن هدیه به مدرسه، دبستان را ترک کند و برود. بعد از رفتن مادر، هدیه فریادهای گوش‌خراشی سر می‌داد. این جیغ و دادها را فقط و فقط در کنار دفتر دبستان راه می‌انداخت، به طوری که معلمان به او می‌گفتند برود و داخل کلاس خودشان جیغ بکشد، اما او دفتر مدرسه را با فریادهایش روی سرش می‌گذاشت. لازم به ذکر است که فریادهای او عمدی و با برنامه‌ریزی بود. وقتی مادرش مدرسه را ترک می‌کرد، با صدای بلند ناسزا می‌گفت و حتی می‌گفت من غلط کردم به مدرسه آمدم. من مدرسه را دوست ندارم. او می‌خواست با ایجاد سروصدا به خواسته خود که حضور مادرش بود برسد. در طول ساعات تفریح، با اصرار، از من می‌خواست که به مادرش زنگ بزنم. یک روز از او خواستم خودش به مادرش زنگ بزند. با وجود فریادهای مکرری که می‌کشید، پس از بوق زدن تلفن، آب دهانش را قورت داد و بسیار با ادب، از فردی که پشت خط بود پرسید منزل فلانی؟ و وقتی طرف پشت خط گفت اشتباه است، عذرخواهی کرد و گوشی را گذاشت و دوباره فریادهایش را از سر گرفت. به طوری که معلم‌ها باورش نمی‌شد این هدیه همان هدیه چند ثانیه پیش است. لازم به ذکر است هدیه جدا از فریادهایش، بسیار حرف گوش می‌داد. یک روز با او خیلی صحبت کردم و او به من گفت: تو برای من مانند مادر هستی و از من خواست که با او سرکلاس بنشینم. چند بار این کار را انجام دادم، ولی از آنجا که باید به کارهایم می‌رسیدم، به او گفتم در کلاس را باز می‌گذارم و مرتب به تو سر می‌زنم. او حواسش به سالن آموزشگاه بود که من به او سر می‌زنم یا نه. من در کلاسشان را نیمه‌باز می‌گذاشتم و مدام از جلوی آن رد می‌شدم و برای هدیه دست تکان می‌دادم تا قوت قلب بگیرد.

چند روزی به همین منوال گذشت و کم‌کم هدیه با شرایط وفق پیدا کرد. به راحتی سرکلاسش حاضر می‌شد و من باز به این نتیجه رسیدم که محبت در دل سخت‌ترین سنگ‌ها هم نفوذ می‌کند. همیشه صبر و حوصله و روش‌های متفاوت تربیتی نتایج رضایت‌بخش دارد.

«دیواری از محبت دور مدرسه بکشید، مطمئن باشید هیچ‌کس از محبت نمی‌گریزد»

سه سال آموزشی را در روستاهای تیله‌نو و سراج محله، به‌عنوان آموزگار دوره ابتدایی، خدمت کردم و بعد از آن سه سال دیگر را در روستای سراج محله، با سمت مدیریت دبستان نرجس خاتون سپری کردم. پس از آن سال‌ها، تاکنون در مدرسه ابتدایی تربیت مشغول سپری کردن دوران خدمتم در آموزش و پرورش هستم. در طول ۲۰ سال خدمتم تجربه‌های فراوانی به دست آورده‌ام؛ از جمله جذب دانش‌آموزان بازمانده از تحصیل یا دانش‌آموزانی که از مدرسه وحشت داشتند.

موردی که قصد دارم به آن اشاره کنم، یک تجربه آموزشی است. مدرسه ما در محله‌ای قرار دارد که در اذهان عمومی با سطح فرهنگ پایین مشهود است. خانواده‌ها و دانش‌آموزان منطقه به ثبت‌نام در این مدرسه گرایش نداشتند، در صورتی که خود در همسایگی مدرسه بودند. با همکاری معاون پرورشی مدرسه و به هزینه شخصی، اقدام به زیباسازی مدرسه کردم. با اجرای طرح‌های متنوع در طول سال تحصیلی، از جمله تهیه انواع گل‌ها و گیاهان زیبا در حیاط مدرسه، آماده‌سازی باغچه سبزیجات برای تدریس درس علوم، و تهیه آکواریوم ماهی با ماهی‌های زیبا، و ساخت آرامگاه نمادین از شهدای شهر، زیباسازی حیاط مدرسه، نشان دادن قابلیت‌های کارکنان آموزشی و پرورشی دبستان، کاشت درخت با شناسنامه و اسم مربیان آموزشگاه، نگهداری از مرغ و جوجه در حیاط مدرسه و بسیاری فعالیت‌های دیگر، دبستان خود را به دبستانی بانشاط در منطقه تبدیل کردم و به همین خاطر از طرف استان هم به دبستان ما وسایل پارک بازی اهدا شد.

کم‌کم اولیا و دانش‌آموزان و معلمان به حضور و ثبت‌نام در این دبستان علاقه‌مند شدند. در حال حاضر، دانش‌آموزان با علاقه و شادی فراوان در کنار فراگرفتن درس، ساعات خوشی را در مدرسه سپری می‌کنند و استعدادهایشان روز به روز شکوفاتر می‌شود و خانواده‌ها از حضور فرزندانشان در این دبستان بسیار خرسندند و حتی با وجود اینکه برخی از کلاس‌های دبستان، مجری طرح توصیفی نیست، در طول شهریورماه گذشته، به ثبت نام دانش‌آموزانی اصرار داشتند که سال گذشته را با طرح توصیفی سپری کرده بودند. پی‌گیری کارهای اداری را هم می‌کردند تا جزو دانش‌آموزان این آموزشگاه باشند.

بازدید از مدرسه سپیده انقلاب بهشهر و تبادل تجربیات آموزشی و پرورشی برای بهتر شدن روند فعالیت‌های مدرسه با حضور معلمان مدرسه، بر دانش‌آموزان و خود آموزشگاه تأثیر چشمگیری داشته و برگزاری اردوهای فرهنگی، علمی و هنری، در پیشرفت درسی دانش‌آموزان نقش بسیار مهمی ایفا کرده است.

به جرئت می‌توان گفت، همه مدیران، برخورد با دانش‌آموزان